

LÄSPROV UR "DRÖMVANDRAREN 2"

New York 31 maj

När Katie lämnade Rays Pizza ville Ryan gå fram till henne. Han längtade så att han kunde dö efter att få hålla om henne igen, krama henne hårt och få berätta allt, och kanske att hon skulle kunna förlåta honom, men än en gång bet han ihop. Han drog ner den röda kepsen, satte på sig solglasögonen och vände bort huvudet. Om hon tittade åt hans håll skulle hon inte känna igen honom. Det var han nästan säker på.

Han sneglade åt hennes håll, men hon gick som väntat mot korsningen och i riktning mot sin lägenhet. Ryan andades ut, i dubbel bemärkelse. Det var inte läge för honom att ge sig till känna just nu, men han var också lättad och glad över att se att hon var okej.

När han fått reda på att hon låg på sjukhus och svävade mellan liv och död, hade han kastat sig iväg till New York. När han kom dit fick han reda på att läget var stabilt för Katie, så istället för att besöka henne hade han checkat in på sitt favorit-hotell i Chinatown. Det var billigt men ändå rätt fräscht, och de propsade aldrig på att kolla id på sina kunder.

När Katie gått runt hörnet tittade han in i Rays Pizza och på killen som hon nyss pratat med. Han hade satt sig ner igen och grejade med sin mobil. Katie hade tydligen träffat honom under helgen, men det var allt han visste. Det som däremot var helt uppenbart var att det fanns känslor mellan dem. Ryan hade inte kunnat höra vad de pratat om, men deras kroppsspråk avslöjade tydligt att det inte bara var vänskap.

Nu ville Ryan växla några ord med den där killen. Dels för att han helt enkelt var intresserad av vem Katie dejtade. Dels för att han ville försäkra sig om att han inte var inbladad, utan verkligen bara

var en helt vanlig kille.

När Adam reste sig upp och gick mot utgången gjorde sig Ryan redo.

"Ursäkta, men vet du var Union Square ligger?" Han försökte låta som en bortkommen turist.

Adam verkade överraskad över att nån frågade honom om vägen, men han samlade sig snabbt. "Ja, det ligger åt det hållet. Du får gå några kvarter." Adam pekade mot korsningen.

"Tack. Jag bor inte här, så det är lätt att bli förvirrad av alla gator."

"Det är det verkligen", svarade Adam och log ett varmt leende.

"Ursäkta om jag är nyfiken, men var det där din tjej som lämnade restaurangen nyss." Ryan pekade åt det håll Katie gått.

"Eh ...". Adam tittade hastigt åt det hållet, och sen på Ryan igen. "Vi är inte precis ihop, men vi gillar varandra." Det nästan strålade om Adam när han talade om Katie, vilket Ryan gillade. Och ett var säkert: Adam var verkligen från Sverige. Svensk brytning var han nämligen expert på.

"Grattis", sa Ryan. "Hon är riktigt snygg."

Adam lyfte på ögonbrynen. "Ja, det är hon."

"Men okej. Tack för hjälpen. Ha en bra dag."

"Detsamma", sa Adam.

Ryan gick därifrån i riktning mot Union Square, och han var lugnad. Adam verkade öppen och vänlig, dessutom oväntat vanlig. De få killar Katie dejtade hade varit extrema till det yttre. Medvetet trasiga kläder, piercingar, tatueringar och allmänt slitna. Att hon nu fastnat för den här killen var minst sagt en överraskning och troligtvis var han bara en turist som haft turen att träffa Katie. Ryans älskade dotter.